

bl. Roman Sitko (1880-1942)

ksiądz, rektor WSD, męczennik beatyfikowany w 1999 r.

Rzeszów, obraz w k\Kościele pw. Świętego Krzyża

„Gotów jestem życie oddać” – te słowa, wypowiedziane w czasie próby przez bl. ks. Romana Sitko, świadczą o jego przygotowaniu na najwyższą ofiarę. Do tej postawy dojrzał w czasie swego życia, posługując na różnych stanowiskach kościelnych.

Urodził się 30 marca 1880 r. w Czarnej Sędziszowskiej, w rodzinie chłopskiej Wawrzyńca i Marii z d. Borys. Kształcił się w szkołach ludowych: w Czarnej Sędziszowskiej i Sędziszowie, w Gimnazjum w Rzeszowie (1893-1900) i w Seminarium Duchownym w Tarnowie (1900-1904).

Po ukończeniu formacji seminaryjnej, dnia 29 czerwca 1904 r. przyjął sakrament kapłaństwa. Następnie, przez trzy lata był kapłanem ordynariusza tarnowskiego bp. Leona Wałęgi. Z tą funkcją łączył obowiązki prefekta studiów w Małym Seminarium, notariusza Kurii Diecezjalnej oraz, krótko, zastępcy katechety w I Gimnazjum w Tarnowie. We wrześniu 1907 r. został katechetą gimnazjalnym w Mielcu. Tam zainicjował budowę bursy gimnazjalnej (1908), którą później zarządzał i wspierał własnymi oszczędnościami. Opiekował się tam również drużynami harcerskimi oraz przejściowo pełnił obowiązki dyrektora gimnazjum (1911-1912). W roku 1921 wrócił do Tarnowa, gdzie najpierw przez rok pracował jako katecheta II Gimnazjum i dyrektor Bursy św. Kazimierza, a następnie, w latach 1922 – 1936, był kanclerzem Kurii Diecezjalnej. Odznaczył się jako dobry administrator i inicjator wielu akcji duszpasterskich.

Dnia 30 września 1936 r. został rektorem Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Przeprowadził on wówczas reorganizację studiów seminaryjnych, wydłużając czas ich trwania do sześciu lat. Po wybuchu II wojny światowej, gdy władze okupacyjne zajęły budynek seminaryjny, zorganizował seminarium w Błoniu k. Tarnowa; zatroszczył się też o zabezpieczenie biblioteki seminaryjnej. W dniu 22 maja 1941 r. został aresztowany przez Gestapo. Wraz z nim uwięziono dwóch profesorów i dwudziestu alumnów. Więziony był najpierw w Tarnowie i Krakowie, a następnie, od dnia 27 sierpnia 1942 r. w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu. Tam otrzymał numer obozowy 61 908. Zginął śmiercią męczeńską w drugim miesiącu pobytu w obozie, dnia 12 października 1942 r.

Przez całe swe życie był bardzo gorliwym i pobożnym kapłanem, co zjednało mu miano „świętego za życia”. Postawa ta najpełniej ujawniła się w czasie jego posługi w seminarium duchownym. Wychowankom dawał stale przykład głębokiej pobożności eucharystycznej i maryjnej. W czasie próby, jaką stało się uwięzienie, wykazał się odwagą i poświęceniem. Wyraziło się to m. in. w ofiarowaniu życia w intencji Seminarium Duchownego i wychowanków. Jego ofiara została zapewne przyjęta, gdyż klerycy zostali uwolnieni, a tarnowskie seminarium cieszy się nieustannie wieloma powołaniami kapłańskimi.

Beatyfikowany przez Jana Pawła II 13 czerwca 1999 r.

Ks. Andrzej Motyka

<http://www.diecezja.rzeszow.pl/2015/04/bl-roman-sitko-kaplan/>

R17,1- Tylicz, pł. w ko Najśw. Imienia Maryi;
R17,2- Rzeszów, ob. w ko Św. Krzyża;

WEZWANIA DO 108 BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW II Wojny Światowej

http://nitecki.wietrzykowski.net/Nitecki_108.Meczennikow.pdf

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki